

gjort sin Nytte at faae imødegaaede. Naar det saaledes er fremsat andetsteds, at man her havde den Anskuelse, at Landstinget ikke var berettiget til at gjøre Ændringer i Finansloven, og dette staaer uimodtaget af Folkethingets Ledsmand i Landstinget, den høitærede Finansminister, da er dette ikke skiftet til at dæmpe Striden eller til at dulme den, men gjør netop den modsatte Virkning; thi denne Misforstaaelse er jo aldeles uberegtiget. Her har jo aldrig været og kan selvfølgelig aldrig blive Tale om en saa feilagtig Anskuelse som den, man antydningvis har troet at kunne tillægge Nogen her. Der er ligeledes gjort i det andet Æhing, at man her kun har gjort en enkelt formel imødekommende Ændring henimod Landstingets Affattelse. Det forekommer mig, at det havde været den høitærede Finansministers Pligt paa Folkethingets Vegne at gjøre opmærksom paa, at han allerede, inden han første Gang afbrød Forhandlingerne her i Folkethinget ved den første Oplysning, havde faaet Sort paa Hvidt for, at man vilde imødekomme Landstingets Affattelse i væsentlige Punkter, for det Første paa et Punkt, som man satte megen Pris paa, Bestemmelsen i § 21 angaaende Seminarierne, for det Andet ved Spørgsmaalet om de militære Bevillinger, hvor det efter vor Opfattelse var langt mere end en formel Ændring, naar vi gik ind paa at lade flere militære Bevillinger til et Beløb af 849,000 Kr. blive staaende, som Landstinget havde sat ind, eller som rettere sagt vare bleve satte ind i Landstinget efter Forslag af Regjeringen, og for det Tredie derved, at vi paa dette Finanslovsforslag havde optaget en Dyrtidsbevilling, hvoraf der ikke var en Løddel isorveten, paa nominelt 300,000 Kr., men som efter bestemte Regler angik den allerførste Del af de Embeds- og Bestillingsmænd, om hvilke der har været Strid og Tale. Det er mere end enkelt formel Ændring. Jeg kan nu ikke bebrejde Nogen andetsteds, at han ikke følger saaledes med vore Forhandlinger, thi dertil have vi jo et Ministerium, der følger disse, for at det kan vejlede i mæglende og forsonende Retning imellem de to Æhing, og allermest naar der er Noget, der brænder. Det har den høitærede Finansminister undladt. Der er ligeledes udtalt den Opfattelse, at vi her egenlig ikke sætte Pris paa disse Ændringer i og for sig og derfor maatte have noget Andet i Baghaanden. Dette, at vi ikke sætte Pris paa Stridspunkterne i og for sig, tror jeg ligeledes, at den høitærede Conseilspræsident og Finansminister maatte have kunnet imødegaa, dertil har der ligget Stof nok i disse Forhandlinger. Som sagt, dette har den høitærede Finansminister undladt. Jeg har tænkt over, af hvilken Grund den høitærede Finans-

minister saaledes har undladt paa faktiske historiske Sandhedspunkter, der ikke berørte hans egen Opfattelse af Spørgsmaalene, at være vor Følf under disse Forhold, og jeg har fundet ud, at Udtalelserne af den høitærede Conseilspræsident og Finansminister maatte kunde tyde paa, at den høitærede Finansminister her vilde gjøre et Princip gjældende, som tidligere har været omtalt, nemlig at han vilde være neutral, indtage en neutral, taus Stilling overfor Æhingene, for at det rigtig skulde komme frem, at han ikke stod som nogen Ændring, men at Striden brændte imellem Nigsdagens to Afdelinger. Nu turde det dog være sikkert, at dette er et aldeles feilagtigt Princip, og dersom Noget er galt i en konstitutionel Stat, er det dette, at Ministeriet tror at kunne være neutral ligeoverfor den Slags Spørgsmaal. Det kan være neutralt ligeoverfor ubetydelige Spørgsmaal, der aldrig tilsidst i Virkeligheden kunne vække nogen Disharmoni, end sige Strid. Men jo betydningsfuldere Spørgsmaalene ere, jo mere Vægt der lægges paa dem, berettiget eller uberettiget, fra en af Nigsdagens Afdelingers Side, desto mere maa man vente, at Ministeriet træder til og ved sin Indskydelse, sin Vægt søger at rettede dem. Det nævnte Princip er saaledes efter min Mening konstitutionelt aldeles forkasteligt; men den høitærede Minister har ikke fulgt dette Princip under de nuværende Forhold. Det er den høitærede Minister, der har reist denne Konflikt, det er han, der i Foraaret i Landstinget foreslog enhver Løddel, som han vilde optage imod Folkethinget, og fik den vedtagen der. At han nu tror, at det har virket saa godt, at han ikke behøver at gyde mere Olie i Ilden, er ikke noget Bevis imod, at den høitærede Minister har handlet imod sit Princip om Neutralitet, hvis han overhovedet har tænkt at gjøre det gjældende. Den høitærede Minister kan ikke sige sig fri for, at trods Udslaget sidst, trods det, at han ikke selv personlig har stillet Ændringsforslagene, er det ham, der i det Hele har foranlediget Stillingen. Men jeg antager forøvrigt, at den høitærede Minister ogsaa er enig med os deri, at det ikke gaar an, at Ministeriet er neutralt, hvilket han som sagt ogsaa har viist i nærværende Strid, men at det mere er saa, at den høitærede Minister gjør en Dyd af Nødvendigheden. Hvordan er den meget ærede Conseilspræsidents Stilling her? Kan den meget ærede Conseilspræsident staa op og sige til os: Jeg ønsker Dette eller Dint saa eller saa, og hvis Æhinget ikke følger sin Conseilspræsident, sin Minister, saa forlader jeg denne Plads. Kan den høitærede Minister staa op og sige det om nogen Sag her i Æhinget? Jeg frygter for, at selv om det var en nogen-